

ת"פ 10/26958 - מדינת ישראל נגד נביל בן גאות סלאם - עניינו הסתיים, מסעב בן סאל מחמד עלי - עניינו הסתיים, רג'אי בן גודת סלאם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 10-09-26958 פרקליטות המדינה, מחלוקת
כלכלי נ' סלאם ואח'
שופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

- נ ג ד -

1. נビル בן גאות סלאם - עניינו הסתיים

2. מסעב בן סאל מחמד עלי - עניינו הסתיים

3. רג'אי בן גודת סלאם

ה הנאשם

בוכחים: ב"כ ה抬起头ה: מתמחה מוסא עבאס
הנואם 3 וב"כ עו"ד ריאד סוויעד
הדיון מתרגם באדיבותו של עו"ד סוויעד

גור דין - נואם 3

רקע

1. הנואם 3 (להלן: "הנואם") הורשע על יסוד הודהתו, לאחר שמייעת ראיות, בעבירות מסירת מידעות כזובות, לפי סעיף 243 לחוק העונשין, התשל"ז-1977(להלן: "החוק"), ובידו ראיות לפי סעיף 38 לחוק.

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 24.11.2008 נהג הנואם 1- אחיו של הנואם - ברכב בהיותו פסול מהחזקן ראשון נהיגה, ועימו נסע הנואם 2. לאחר שעקב נידת משטרה, תוך חציית קו הפרדה רצוף, סימנו השוטרים לנואם 1 לעצור. בהמשך, נערכה לו בדיקה במסגרת נמצא ריכוז אלכוהול גבוה בدمו. הנואם 1 הציג עצמו לפני השוטרים בפרט הנואם, ובמקביל יציר עימו קשר טלפון, וביקשו להגיע לבית חולמים על מנת ליצור אלייו בו ישמש מאוחר יותר. הנואם אכן התקייב בבית החולים הדסה הר הצופים.

ביום 1.12.2008, הגיע הנואם תלונה במשטרה בגין התוצאות בשמו באירוע המתוואר, וטען כי לא היה באילת בתאריך הנ"ל אלא בבית חולמים.

2. המאשימה טענה, כי הנואם גرم במעשה לפגוע בסדרי שלטון ומשפט. מדובר במעשה שלווה במחשבה, תעזה ותכוון מצד הנואם. פוטנציאל הנזק במקרה זה, הינו אי איתור העבריין והכבד על עבודות המשטרה, שידיה עמוסות מילא. המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לצד קנס ושל"צ, ועד 6 חודשים מאסר שירוצו בעבודות שירות. לזכות הנואם ציינה כי הוא נעדך עבר פלילי, הודה וקיבל אחריות למעשייו. כמו כן, ציינה המאשימה את חלוף השנים מאז האירוע. לפיכך,

עמוד 1

עטרה המאשימה להטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר שירותו בעבודות שירות.

3. הסגנור סבר כי יש לחרוג ממתחם הענישה שהציגה המאשימה, ולבטל את הרשותה הנאשם, זאת בשל שני טעמים: חלוף הזמן מביצוע העבירה, וכן תרומתה של המשטרה לנזק שנגרם, בכך שלא טרחה לקחת טביעות אצבע מה הנאשם, באופן בו הייתה מתגללה התחזותו. בנוסף, ציין הסגנור כי מדובר בגיןם ללא כל עבר פלילי, השומר על יציבות תעסוקתית, וסובל מבעיות רפואיות. לפיכך, עתר לביטול הרשותה הנאשם.

אי הרשות

4. סדר הדין בפלילים, מחייב כי מי שנמצא שביצע עבירה - יורשע בדיון. רק במקרים מיוחדים ווצאי דופן, "חריג שבחרגים", בהם נוצר פער בלתי נסבל בין הפגיעה בגין לבין תועלת הרשותה לאינטרס הציבורי, "יאות בית המשפט לסתות מכלל הרשותה, וזאת בהתקייםם של שני תנאים מצטברים: פגעה חמורה בשיקום הנאשם, וכן סוג עבירה המאפשר בנסיבות המקרא המסוים לוותר על הרשותה, ללא פגעה מהותית בשיקולי ענישה אחרים (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337, 1997).

לא הוכח לפני כי הרשותה הנאשם בדיון תגרום לו לנזק, ודאי לא לפגיעה חמורה בשיקומו. אין די בחשש שהביע הנאשם לפני שורות המבחן, או בטיעונו של בא כוח הנאשם: "**אין מקום להסתפק בתרחישתיורטי, יש להציגיעל קיומו של נזק מוחשי קונקרטי אשר פולן אשם כתוצאה מהעצמה הרשותה**" (רע"פ 54/15 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (27.01.15), פסקה 13, והפסקה המפורשת שם). כאמור, לא הוצגה כל ראייה כי הרשותה תביא לפגיעה בגין, מעבר לפגיעה של הרשותה בכל הנאשם העומד בדיון. בנסיבות אלה, אני קובע כי הנאשם אינו עומד באחד התנאים הנדרשים לביטול הרשותה, ודוחה את העתירה בסוגיה זו. למללה מהדרוש, אציין כי בჩינת סוג העבירה בנסיבות הנסיבות, תוך מתן דגש אף על חלוף הזמן (על אף שחלקן נגרם בשל כפירת הנאשם במיחס לו), מצבב את נסיבות האירוע המסוים ברף בו ניתן היה לשקל את ביטול הרשותה, לו הייתה מוכחת פגעה חמורה בגיןם בשל הרשותה.

מתחם הענישה

5. הצדדים הסכימו כי מתחם הענישה נع בין מאסר מתונה, לצד קנס ועבודות של"צ, ועד לשישה חודשים מאסר בעבודות שירות. לאחר שבחןתי את נסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה באינטרסים המוגנים וכן את הפסקה הנוהגת, אני מוצא לאמץ את עתירת הצדדים בסוגיה זו.

העונש המתאים

6. הנאשם בן 35, אב לארבעה ילדים, העובד כאיש תחזקה בבית ספר. הנאשם נעדר עבר פלילי, וחווית הסתבכותו יחידה עם החוק. מאז ביצוע העבירה, ומזה כשבע שנים, לא נפתחו כל תיקים כנגדו (ראו האמור בתסaurus). הנאשם הודה במיחס לו, לאחר שמייעת ראיות, ובשלב זה - קיבל אחריות על מעשיו. בנוסף, יש לשקל את מידת הפגיעה של העונש אשר יוטל, על הנאשם ומשפחותו הקרובה.

לאחר ש核实תי את כל האמור לעיל, וכן את מידת הענישה שהוטלה על המעורבים הנוספים, כל אחד ביחס לחילוקו באירוע ולנסיבות האישיות, אני קובע כי עניינו של הנאשם מצוי ברף התחzon של מתחם הענישה.

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבעה חודשים מאסר, אולם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום, אחת העבירות בהן הורשע.
- ב. 200 שעות של"צ, זאת בהתאם לתוכנית שערך שירות המבחן. הובחר לנאשם, כי אם לא יעמוד ביצועו השל"צ - יחדש הדין בעניינו.
- המציאות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ח' חשוון 21 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים.